

EBH/362/2018

Év

2018

Védett tulajdonság:

Szexuális irányultság

Diszkrimináció területe

Szolgáltatás

Diszkrimináció típusa

Zaklatás

Befejezőmód

Jogsértést megállapító döntés

A kérelmező panaszában előadta, hogy 2018. május 19-én körülbelül hajnali fél egykor barátjával, azonos nemű párként, beültek az eljárás alá vont által üzemeltetett vendéglátó egységbe. A kérelmező állítása szerint egymás mellett ültek, beszélgettek. Nem viselkedtek kihívóan, csak pár alkalommal szájon puszilták egymást. Körülbelül 45 perce lehettek a szórakozóhelyen, amikor két biztonsági őr odament hozzájuk és azt mondták nekik, „fejezzék be a puszilgatást, mert ez nem egy ilyen hely, itt ilyet nem lehet”. A biztonsági őrök arra hivatkoztak, hogy több vendég panaszkodott a kérelmező és a párja viselkedése miatt. Az eset megtörténtekor azonban alig voltak a helyiségben. Kérelmező és párja közvetlenül a bejáratnál ültek, látták volna, ha valaki a bejárati ajtóban álló biztonsági őrökhöz fordul. Az őrök figyelmeztetése után a kérelmező és barátja elfogyasztották az italukat és az incidens miatt távoztak a helyszínről.

A kérelmező szexuális irányultságát jelölte meg védett tulajdonságként. Erre vonatkozóan kifejezett nyilatkozatot tett és az őt ért hátrányt is megfelelően valószínűsítette.

A kérelem alapján a hatóság eljárást indított, amelyben az eljárás alá vonttal a hivatalos kapcsolatfelvétel nem volt lehetséges. Az eljárás alá vont - a hatóság többszöri felhívása és az eljárást akadályozó magatartása miatt kiszabott eljárási bírság ellenére - sem tett nyilatkozatot.

A hatóság megállapította, hogy a kérelmező védett tulajdonsága és az őt ért hátrány között fennállt az okozati összefüggés: a kérelmezőt a szexuális irányultsága miatt érte zaklatás. Az eljárás alá vont megfosztotta magát a védekezés lehetőségétől, így nem tudta bizonyítani az eljárásban, hogy az egyenlő bánásmód követelményét megtartotta, illetve az adott jogviszony tekintetében azt nem volt köteles megtartani.

A hatóság az eljárás során megállapította, hogy az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban Ebktv.) Ebktv. 8. § m) pontja értelmében közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós vagy vélt szexuális irányultsága miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben lévő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne.

Az Ebktv. 10. § (1) bekezdése szerint zaklatásnak minősül az az emberi méltóságot sértő, szexuális vagy egyéb természetű magatartás, amely az érintett személynek a 8. §-ban meghatározott védett tulajdonságával függ össze, és célja vagy hatása valamely személlyel szemben megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszegényítő vagy támadó környezet kialakítása.

A hatóság arra a megállapításra jutott, hogy az Ebktv. 19. §-ában foglalt speciális, osztott bizonyítási szabályokra tekintettel a kérelmező terhére nem eshet az, hogy az eljárás alá vont nem reagált az eljárás megindításáról szóló értesítésre, illetve az eljárási bírságot kiszabó végzésben foglalt ismételt felhívásra sem. A hatóságnak így tárgyi ügyben a kérelmező által előadottak, illetve a rendelkezésre álló iratok alapján kellett a tényállást megállapítania és érdemi döntést hoznia.

Mindezek alapján a hatóság határozatában megállapította, hogy az eljárás alá vont megsértette az egyenlő bánásmód követelményét, azzal, hogy az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény előírásait be nem tartva szexuális irányultsága miatt zaklatta a kérelmezőt.

A hatóság szankcióként megtiltotta az eljárás alá vontnak a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsítását.

(2018. november 5-i jogerős határozat)